

Työssäoppiminen Volksbühne-Werkstätten, Berliini

Tirlittan Machreich

Omnia Puualan Artesaani

Kansainvälinen työelämässä oppimisjakso kevät 2023

Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz & Volksbühne-Werkstätten Berlin

Volksbühne Berlinillä on pitkät perinteet. Se syntyi vuonna 1890 “Freie Volksbühne”-yhdistyksen perustamiskokouksen aikana. Volksbühnen ideana oli että yhdistys mahdollistaa jäsenmaksuillaan teatteriesitykset joiden liput voidaan myydä jäsenille alennettuun hintaan. Berliinin työläiset, pääasiallisesti sosiaalidemokraattisesti järjestäytyneet, joilla ei aikaisemmin ollut varaa osallistua kulttuuriin, pystyivät tällä ajatuksella rahoittamaan teatterivierailuja, poliittisesti suuntautuneen ohjelman ja oman teatterirakennuksen. Rakennukseen kaiverrettu iskulause oli “Die Kunst dem Volke”, Taidetta ihmisille.

Tämä näkyy vielä tänä päivänä lippujen hinnoissa, jotka pyörivät 11-38€. Opiskelijat, työttömät, harjoittelijat ja muut alennusryhmään kuuluvat saavat liput alennettuun hintaan. Volksbühnellä on myös teatteri päiviä noin kerran kuussa jolloin kaikki päivän liput maksavat enintään 12€.

Volksbühne-Werkstätten pitää suuren puuverstaan lisäksi sisällään myös maalaustilan, metalli- että muovipajan sekä verhoonon. Pienempiä ja suurempia taideteoksia on ympäri verstasta osoituksena pitkästä työskentelystä teatterin parissa sekä työskentelyn luovuudesta.

Työskentely

Aloitin harjoittelun maaliskuun 1.päivä. Siihen asti olin opiskellut Omniassa päälle 1,5 vuotta ja tämä oli ensimmäinen kokemukseni alani työelämästä. Ja työelämästä mikä oli minulle täysin uutta. Enään ei työntömitalla ja teräsviivaimella ollut paljon käyttöä ja pelkällä taittomitalla pärjäsi kun oli kyse lavasteiden rakentamisesta.

Työharjoittelun kesto oli 3kk.

Pääsin nopeasti mukaan lavasteiden tekoon ja opin paljon. Töitä tehtiin usein yhdessä parin kanssa ja häneltä pyysin aina ensiksi apua kun sitä tarvitsin. Verstaan työilmapiiri oli kuitenkin se että aina oltiin valmiina auttamaan.

Oma työaikani oli maanantaista torstaihin 8-16 ja perjantaisin 8-12.45.

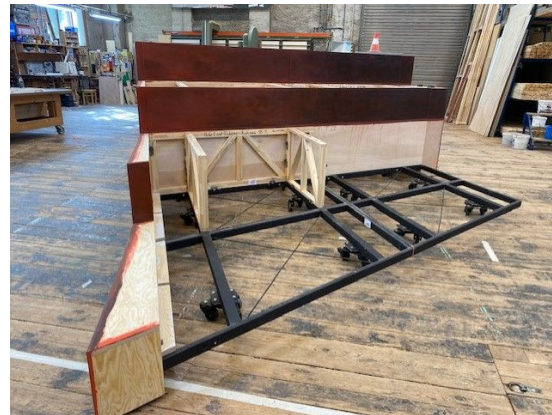

Mein Gott, Herr Pfarrer!

Pääsin rakentamaan Mein Gott, Herr Pfarrer- näytelmän lavasteita. Työparini kanssa saimme tehtäväksi rakentaa portaat ja aloitin porras rakennelman raameista. Huomaa että verstaalla työskentelee myös muita kouluttautumassa olevia sillä minullekin ehdotettiin vaihtoehtoisia tapoja tehdä ja minut nähtiin harjoittelijana joka on siellä oppimassa. Pääsin tekemään raameihin erilaisia liitoksia sekä opin miten naulat saa toiselta puolen käännettyä niin etteivät terät ole esillä. Kun olin saanut raameja valmiiksi oli tehtävänäni rakentaa porras rakennelman toinen puoli. Osia oli kaksi ja kun olin ensimmäisen saanut avustuksen kanssa valmiiksi pääsin tekemään toista itsenäisesti. Työskennellessä materiaalina toimi pääosin teatteri rima ja vaneri. Tärkeitä työvälineitä oli pöytä- että levysirkkeli sekä paineilma pistooli.

Porras rakennelman toinen osa

Porras rakennelman ensimmäinen osa

Käännetty naulan päät

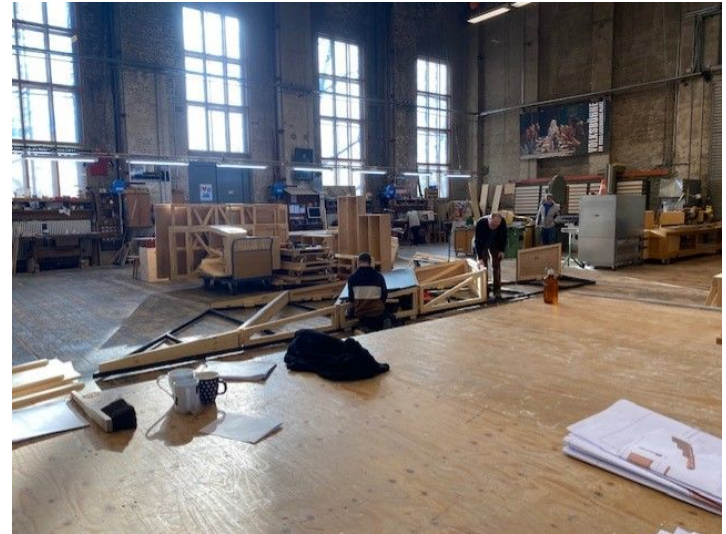

Vuorovaikutus ja yhteistyö

Nautin verstaalla työskentelystä ja sinne oli helppo tulla. Iso syy tähän oli se että verstaan työilmapiiri oli todella hyvä. Oli ihana nähdä eri ikäisten ja eri asemissa olevien ihmisten kommunikointia keskenään joka oli ystävällistä, leikkisää ja rentoa. Tähän vaikuttaa varmasti paljon myös yhteiset tauot. Aamupala, kahvitauko ja lounas vietettiin yleisesti yhteisen pöydän ääressä.

Omaa aikaakin sai helposti kun sitä kaipasi, esim moni nukkui lounas ajan päiväunet tai aurinkoisena päivänä istui kahvi- ja lounas tauot ulkona.

Pääsin työskentelemään eri ihmisten kanssa eri projektien parissa ja tämä oli minusta paras tapa oppia ja tutustua. Saksan kielen taitoni tulevat parhaiten esiin kun pääsen keskustelemaan ihmisten kanssa kahden. Näin sain paljon irti oppimisesta, eri tavoista työskennellä ja tehdä, sekä millaista on teatteri alalla työskentely ja miten siihen on päädytty. Moni mainitsi että työ on monipuolista ja työporukka on hyvä. Moni on työskennellyt verstaalla vuosikymmeniä.

Terveys, turvallisuus ja yhteistyö

Ensimmäisen päivän aikana sain työturvallisuusohjeet ja viikkojen aikana minua opastettiin useiden työkoneneiden ja -kalujen käytössä. Vaikka suurin osa koneista oli jo valmiiksi tuttuja en saanut harjoittelijana käyttää kaikkia koneita yksin. Saksassa suoritetaan työkoneneiden käyttöön liittyen koe jonka jälkeen koneita voi käyttää itsenäisesti. Ymmärsin että heillä ei ollut varmuutta omasta osaamisestani ja on parempi olla varovainen kuin katua. Kuitenkin, kun tarvitsin koneita, pystyin aina kysymään apua. Pääsin katsomaan vierestä ja sain samalla opastusta koneen käyttöön liittyen.

Verstaalla oli samat periaatteet kun koululla oman hyvinvoinnin ja terveyden kannalta. Työkengät, kuulosuojaimet ja suojalasit olivat käytössä. Hioessa käytössä oli hengityssuojaimet. Myös tuttuja esineitä kuten työntökapula oli myös tällä verstaalla.

Siivoaminen tapahtui joka perjantain päätteeksi ja kaikki osallistuivat siihen yhdessä. Siivoukseen käytetään kosteaa sahanpurua joka kerää itseensä verstaan pölyä.

“hyvä
käsityöläinen
siivoaa
työpaikkansa”

Koulutus verstaalla

Verstaalla kouluttautui nuoria puuseppiä. Saksassa on tälle oma nimitys Ausbildung, joka tarkoittaa ammatillista koulutusta tai oppisopimuskoulutusta. Se on ammattipohjainen koulutusjärjestelmä joka johdattaa sinut tiettyyn työhön liittyvällä alalla. Se on teorian ja käytännön harjoittelua jolloin pääosin työskennellään työpaikalla ja samalla käydään paikasta riippuen tiettyinä ajankohtina koulua. Verstaalla noin joka kolmas viikko oli koulua ja muu aika verstaalla. Joka syksy Volksbühnen verstaalla aloittaa uusi opiskelija.

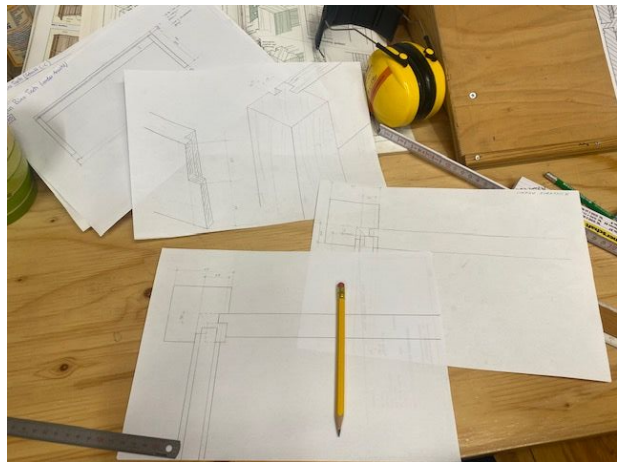
Verstaan eri tiloissa oli myös paljon harjoittelijoita ja aloihin tutustutumassa olevia nuoria eri ajanjaksoja. Tämä oli minusta mahtavaa sillä yleensä ihminen kuvittelee työn olevan erilaista ja harvoin työnkuva vastaa omia kuvitelmia. Tällaiset mahdollisuudet tutustua alaan esimerkiksi kaksi viikkoa auttaa paljon selvittämään millaisesta työstä pitää ja mikä on itselle tärkeää ja mikä vähemmän tärkeää.

Oppiminen on monipuolista eikä keskity vain verstaalla työskentelyyn. Pääsin itse mukaan kun yksi oppilaista osti lopputyötään varten puuta ja toinen retki tehtiin teatterille jossa kerrottiin sen historiasta, tekniikasta ja monipuolisista työtehtävistä.

Oppiminen

Idea siitä että koulutus tapahtuu jo valmiiksi työpaikalla oli minusta mielenkiintoinen. Jokaisella opiskelijalla on omia projekteja ja tiettyjä töitä mutta myös he ovat osa työporukkaa. He näkivät ja oppivat paljon kun pääsivät mukaan tekemään ja auttamaan muiden mukana.

Olin myös vaikuttunut miten paljon nuoret osaavat käyttää käsityökaluja ja miten siitä kaikki lähtee, ensimmäisen vuoden aikana keskitytään vain käsin työskentelyyn. Harjoittelin eri liitosten tekemistä käsityökaluilla ja sinkkaamaan. Myös suuri osa piirustuksista tehdään käsin ja pääsin kokemaan tämän myös itse kun sain parin kanssa tehtäväksi suunnitella verstaan toimistoon työpöytää.

Kestävä kehitys. Vanhasta käyttökelpoista

Verstaalla oli sama lähtökohta kuin koululla. Jos tulee virhe, se ei haittaa, korjataan se mitä pystytään. Tämä minulle mainittiin jo ensimmäisenä päivänä. Kyseinen lähtökohta on tärkeä ja se näkyi verstaalla. Kuten yksien piirustusten kanssa katsoimme osan sivujen pituuksista parini kanssa väärin. Emme lähteneet rakentamaan uutta vaan lisäsimme korkeutta.

Myös vanhoja teatteri esineitä tai rikkinäisiä huonekaluja tuotiin verstaalle korjattavaksi ja niitä korjaili jokainen omien aikataulujen mukaan. Myös opiskelijoiden oli mahdollista korjata vanhoja tuotteita ja minäkin pääsin mukaan korjaamaan vanhaa tuolia.

Jokainen verstaalla osasi teroittaa ja ylläpitää työkalujaan. Tämä taito jokaisen puusepän tulisi oppia jotta työkaluilla olisi mahdollisimmat paljon käyttöikä.

Ruuveja ja muita pienempiä lavastus osia ei oteta talteen, sillä se veisi liikaa aikaa ja suuri osa vanhoista lavasteita on siis lopuksi jätettä.

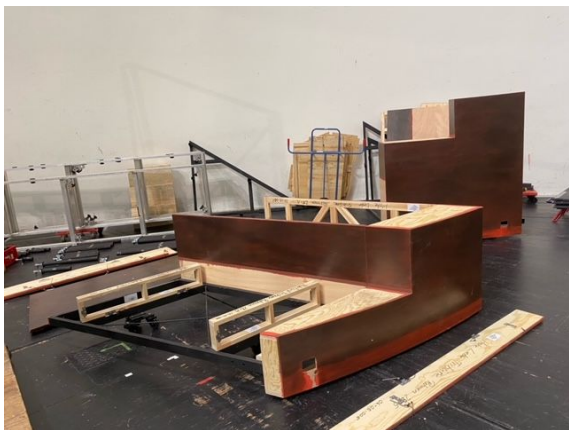
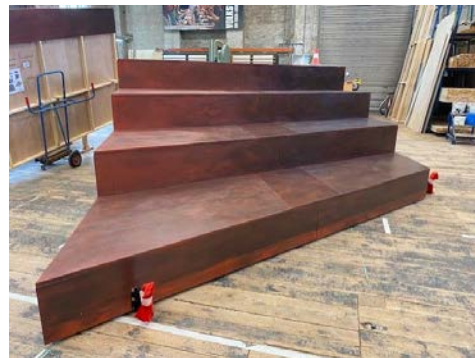

Esitys

Pääsin mukaan teatterille kokoamaan tulevan näytelmän lavasteita. Ennen sitä piti pakata kaikki tavarat rekan perävaunuihin jotka kuljetettiin edeltä teatterille.

Kokoamassa lavasteita oli mukana paljon teatterin väkeä. Myös osa lava tekniikoista, Bühnentechniker/-in, oli Volksbühne verstaan aikaisempia oppilaita.

Olimme teatterilla kaksi päivää, yhden kokonaisen 8 tunnin ja toisen puolikkaan päivän. Päivät menivät nopeasti ja vailla isompia ongelmia. Jotkut osat olivat liian painavia liikuteltavaksi, ja joitain pienempiä kappaleita piti paikkailla mutta aina löytyi keino korjata tilanne.

Muu työ

Sain silloin tällöin myös toteuttaa omia töitani kun aikaa sille oli. Vaikka verstaalla käy aika ajoin kova kiire lavasteiden rakentamisen kanssa ei teatteriin liittyviä töitä jatkuvasti ole. Tällöin moni työskentelee omien tai muiden projektien parissa. Itse pääsin tekemään oman sinkkaus laatikon verstaan toimistoon tulevaan hyllyyn joka koostuu useasta sinkatusta laatikosta.

Tein pienempiä sinkkaus laatikoita itselleni.

Parin kanssa teimme teatterin rekvisiittaan hyllykön ja aloitimme yhdessä rakentamaan toimistoon työpöytää.

3 kuukauden työharjoittelu Volksbühnen verstaalla näytti minulle paljon ja innolla jatkan uuden oppimista.

